

DNEVNIK

Nedelja, 6. 3. 2022

V Nedeljo, prvi dan našega potovanja smo izvedeli in videli veliko zanimivih stvari. Najprej smo se odpravili v nakupovalni center Afyon kjer smo šli po nakupih in čakali Erasmusovce iz Madžarske in Srbije. Ko so prispeli, so bili od dolge poti zelo izmučeni, zato smo najprej odšli na kosilo. Za kosilo smo jedli pravi turški kebab. Ker smo bili v Turčiji je bil kebab seveda iz govejega mesa. Kosilo je bilo zelo okusno in hkrati tudi zelo pikantno. Za sladico smo dobili nekakšno pecivo namočeno v sladkem soku. Bilo je dobro, vendar smo bili vsi tako siti da sladice nismo mogli dokončati. Po končanem kosilu smo se odpravili z avtobusom skozi mesto po ozkih cestah do mošeje. Ogled mošeje je bil zelo zanimiv, saj takih stvari ne vidiš v naših krajih. Tam smo izvedeli veliko o njihovem načinu molitve in o zgodovini vere. Zelo me je presenetilo da v mošejah sploh ni nobenih klopi, kod pri nas ampak je bil na tleh samo velik tepih, ki se je razprostiral čez celo mošejo. Povedali so nam tudi da moški in ženske molijo posebej, kar pomeni da se med molitvijo ne smejo videti. Po ogledu mošeje smo si ogledali še tradicionalno Turško hišo. V hišah je bilo vse zelo lepo okrašeno. Ogledali smo si še muzej starih kultur in življenja v Turčiji v preteklosti. Vidno je bilo, da se naša kultura precej razlikuje od njihove, saj nisem v muzej zasledil nobenih podobnosti. Po končanem dnevu smo se vsi izmučeni in utrujeni vrnili v hotel, tam se še malo družili in se odpravili spat.

Vid Cankar

Ponedeljek, 7. 3.

Zjutraj nas je po zajtrku kombi prvič odpeljal iz hotela v šolo. V šoli sta nas pričakala ravnatelj in Ali ter nam zaželela dobrodošlico. Slišali smo himne sodelujočih držav v projektu in si izmenjali darila. Nato smo se šli nekaj iger, s katerimi smo se bolje spoznali. Tekmovali smo v sestavljanju najvišje figure iz špagetov in penic ter v dveh kvizih. Sledile so predstavitve krajev, potem pa kosilo - pide. To je turška različica pice. Po kosilu smo imeli nekaj prostega časa, da smo se bolje spoznali tudi z drugimi učenci turške šole. Potem smo se odpravili obiskat vodjo/ravnatelja vseh bolvadinskih šol. Tam smo tudi poskusili turski čaj. Nato smo se odpravili nazaj proti šoli, na poti pa smo se ustavili še za menjavo denarja. V šoli smo imeli nekaj počitka, spet smo dobili čaj in ogledali smo si predstavitveni video dneva žena. Potem so nas učenci turške šole, ki sodelujejo v projektu, peljali po učilnicah. Ostali turški učenci so nas lahko vprašali nekaj vprašanj, na katera smo odgovorili, in obratno. S tem se je naš dan v šoli končal. Kombi nas je odpeljal nazaj proti hotelu. Na poti pa smo se ustavili še v trgovini, kjer smo lahko kupili nekaj hrane. V hotelu smo se malo odpočili. Okoli sedme ure smo šli v hotelsko jedilnico na večerjo. Po večerji smo bili prosti in kasneje smo šli spat.

Izadora Kopač

torek, 8.3.2022

V torek, 8.3.2022 smo dan začeli z okusnim zajtrkom. Po zajtrku smo se zbrali v avli hotela. Skupaj smo se s kombijem odpravili v šolo v Bolvadin. Vožnja je trajala približno eno uro. Ko smo prispeli sta nas ravnatelj in učitelj Ali lepo sprejela. V šoli nam je njihov učitelj športne vzgoje pripravil kratko predstavitev športa sabljanje (fencing). Skupaj z predstavniki drugih držav smo najprej imeli turnir v namiznem tenisu, ki je trajal približno eno uro. Po tem pa je sledil še turnir v šahu ter v pikadu. Imeli smo kratek odmor po tem pa smo se peš odpravili v Park Horan na kosilo. Do tja smo imeli 15 minut hoje. Park se nam je vsem zdel zelo čudovit. Za kosilo, smo imeli hrenovke v testu. Po odličnem kosilu smo odšli na nogometno igrišče in tam smo se poskusili v lokostrelstvu. Spoznali in preizkusili smo se v tradicionalnem ter navadnem lokostrelstvu. Vsem nam je bilo tradicionalno lokostrelstvo veliko težje kot navadno. Peš smo se odpravili nazaj v šolo na turški čaj, ki se nam je zdel zelo dober. Ker je bil ravno ta dan, dan žena smo si ogledali kratek film o ženskah. Popoldne smo preživeli še v nakupovalnem centru Park Afyon. Tam smo kupili veliko spominkov za domov. Z kombijem smo odšli nazaj v hotel. Tam smo kot vsak dan imeli odlično večerjo. Zvečer smo se še malo po družili v sobah ter igrali karte po tem pa smo odšli spat.

Katarina Albeht

Sreda, 9. 3. 2022

Za predzadnji dan LLT aktivnosti v Turčiji, nas je čakal celodnevni izlet. S kombijem nas je pot vodila v nekaj ur oddaljene Pomukkale. Vodil na je učitelj Ali, spremljal pa ravnatelj njihove šole.

Na poti smo dobili malico, s katero smo se okrepčali. Med vožnjo smo opazovali pokrajino. V mestih je bilo veliko zapuščenih psov, bilo je nevarno saj so nekateri hodili kar po cesti. Ob prihodu smo se najprej sprehodili mimo ohranjenih delov starogrškega mesta Hierapolis. Njegovi ostanki sestavljajo arheološki muzej, ki je na seznamu Unescove svetovne dediščine. Videli smo veliko grobnic, ostanke stebrov in velik slavolok. Največje in zame najlepše pa je bilo gledališče. Na kamnitih stopnicah oz. vrstah na katerih je včasih sedelo občinstvo, smo pojedli malico. Učiteljici pa sta za konec vsem razdelili čokolado Gorenjko. Čakal nas je še drugi del našega izleta. Sezuli smo si čevlje in nogavice in se sprehodili skozi Pomukkale. Hodili smo po veliki površini iz belega apnenca. Okoli nas pa so bili bazenčki. Voda v njih ni bila prav topla, a poleti se ogreje in se v njih lahko kopaš. Spremljal nas je tudi kanal z vodo, po katerem smo tudi hodili. Tu je bila voda malo toplejša. Na drugi strani smo se zopet obuli v čevlje. Pred odhodom pa smo si vsi kupili spominke. Bili smo lačni in komaj čakali na kosilo. Ustavili smo se na poti in pričakalo nas je odlično kosilo. Jedli smo goveje meso in veliko

dobrih prilog. Poskusili smo tudi sladico, ki jo nobeden od nas še nikoli ni jedel. Bila je okusna in sladka, tako kod vse njihove sladice. Imeli smo še nekaj prostega časa, zato smo si ogledali nekaj trgovin. Privoščili smo si tudi okusne limonade. Pred nami pa je bila še kakšno uro dolga vožnja. V hotel smo prišli pozno popoldne, ravno pred večerjo. Vsak večer smo slišali tudi glasno molitev. Ta nam je bila veliko bolj všeč, kod tista ob šestih zjutraj. Preostanek večera pa smo bili prosti, zato smo se družili in pogovarjali pozno v noč. A ne predolgo, saj nas je čakal še zadnji dan LLT aktivnosti.

Ta dan mi je bil všeč, saj sem videla in izvedela veliko novega😊

Tara Trojar

Četrtek, 10. 3. 2022

Na vse zgodaj zjutraj smo se odpravili proti šoli, kjer smo najprej začeli z delavnicami o nasilju. Reševali smo kvize in odgovarjali na vprašanja ki so nam jih postavili Turki. Nato smo se preselili v dvorano, kjer smo vsi predstavili svoj ples. Začeli so Turki z njihovim bojevniškim plesom. Njihov ples je bil zelo zanimiv in trajal je približno 5 minut. Pred predstavitev plesov so bile še glasbene točke. Bilo so že bolj kot koncert. Igrali so na ljudske inštrumente. Najbolj priljubljena predstava je bila, ko sta hčerka in oče skupaj igrala na inštrumente podobne kitari. Po Turkih so bili Madžari ki so predstavili njihov ples na zelo zanimivo glasbo. Bili so oblečeni v bele srajce in v hlače. Za njimi so bili srbi ki so rabili malo časa, da se preoblečejo v oprave. Bil je kratek odmor. Po odmoru so bili srbi nared in predstavili so čudovit ples, ki se imenuje kolo. Nato smo sledili mi. Našo predstavitev sta predstavili Izadora in Katarina. Predstavili sta ples Rašplja. Nato smo se osredotočili na najpomembnejši del dneva, ki je bil podelitev certifikatov. Najprej so certifikate dobili Madžari, ki so se še slikali skupaj z organizatorji. Za njimi so sledili Srbi, ki so se tudi slikali z organizatorji. In nazadnje smo jih dobili še mi. Sledila je še ena skupna slika z vsemi nastopajočimi in udeleženci Erasmus + projekta. Za tem smo se preselili v prostor ki je bil poln s hrano. Bile so razne mesne in zelenjavne rolce ter seveda veliko sladic. Bili so tudi neke vrste mali žlikrofi z pekočo omako. Na začetku so bile solate. Stregli so nam Turki ki so bili zelo prijazni. Po pojedeni hrani smo počasi šli proti hotelu. Vozili smo se približno 1 uro. V hotelu smo se namestili po sobah in začeli pakirati vse za naslednji dan, ko je bil odhod. Zvečer smo še šli na večerjo, ki je bila zelo dobra. Počasi smo se odpravljali proti spanju, saj nas je jutri čakal odhod na letališče, ki je trajal 6 ur vožnje. Zaspali smo in se prebudili v nov dan.

Peter šenk